चित्तधैर्यं तरुणोकरान्ने निर्वृतं सत्। निर्वृतं संगतं। उद्दवादित्युवं (१) पित्त्वस इत्यत्र संयुक्तपर्तया गुरुवे कथं कानगणे (१. लनगणे १) गाथालन्नविरोधापितः। क्रवज्ञनेति वन्यति पुरस्तादाकपीयं ॥ ८ ॥ इक्तिश्रारा विन्डतुश्रा १ ग्रे सुद्धा ग्र वसमिलिग्रा वि लक्ज। रक्तवज्ञणसंतोर् परे ग्रसेसं पि सविक्तासं ॥ ५ ॥ गुरुताविकत्त्यमाक् । इक्शिशरा इति । इकारिक्कारा विन्डपुता र

bildet so den ersten viermässigen Fuss des Gåhå-Versmasses, in welchem diese Strophe abgefasst ist. Ih verbinden sich so leicht, dass sie zu einem zusammengesetzten Konsonanten herabsinken, der aufhört die vorhergehende Silbe zu verlängern. Dies gilt indes nicht bloss von Ih, sondern namentlich von allen einfachen Konsonanten, denen ein Hauch hinzutritt und mit ihnen verschmilzt. Die Doppelnatur hat noch bei aund The Geltung und sie bewirken deshalb hald Position bald nicht. Im ersten Falle wird das erste Element schärfer gesprochen und man thut daher auch besser die geschärfte Aussprache, wodurch eben die Stimme auf der vorhergehenden Silbe länger verweilt, auch graphisch darzustellen und 📆, 环 zu schreiben. Diesen Verbindungen einfacher Konsonanten mit dem gehauchten & schliessen sich noch andere an, wie ह (इदिहें Str. 7), णह (कपह Str. 9), die nach Belieben die vorhergehende Silbe verlängern oder nicht. In metrischer Hinsicht verschlägt es übrigens nichts, ob & vorhergeht oder nachfolgt, ob man z. B. wie der Lehrsatz 5 rh oder wie das Beispiel 6 hr verbindet. — दंसपोपा "nach dem Augenschein" d. i. wie man aus Beispielen im Widerspruche mit der Theorie (लन्नणानुराधन?) ersieht. — कत्य setzt im Sanskr. eine alte Form क्रेत्र für क्रेत्र voraus. — पार्ट्सर giebt der Scholiast dem Sinne nach durch परिस्वलित wieder, seiner Abstammung nach gehört es aber zu Et oder Et diminui. - In Essi = धेपं findet ein Zurückgehen auf das ursprüngliche i (= घोपं) statt, worüber wir oben S. 159 gesprochen haben. - Das Schema ist:

5. Die Silben i, hi mit Anuswara versehen, die nackten e, o und